

• هر باامداد در سراسر کشور •

اقتاب

بازتاب حضور رئیس فدراسیون فوتبال مقابل دو مجری ضعیف صدا و سیما

تلویزیون باز هم از تاج شکست خورد

حضرت آیت الله خامنه‌ای در دیدار خانواده شهیدای حادثه تروریستی شاهچراغ: حادثه تروریستی شاهچراغ همچون قضیه عاشورا و سایر مسائل تاریخی مورد توجه قرار گیرد

قیمت در سراسر کشور ۸۰۰۰ تومان

چهارشنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۱ | 21 December 2022 | ۲۶ جمادی الاولی ۱۴۴۳ | سال ۱۴ | شماره ۴۲۷۲

سر مقاله

کنفرانس بغداد و شراکت ایران در کلان روندهای آینده منطقه

آینده نگری و بازتاب پذیری عناصر کلیدی است که باعث شده، دولت‌ها خود را برای مواجهه با فرصت‌ها و چالش‌های قرن ۲۱ آماده کنند. رویه‌ای که از آن با عنوان «اثر هزاره» یاد میشود. (Millennium effect) افزایش فزاینده نقش فن آوری در حوزه‌های مختلف، افزایش نابرابری‌های جهانی، افزایش جمعیت شهری، کمبود منابع به خصوص در حوزه آب و غذا، اثرات مخرب تغییرات آب و هوا، خاتمه انحصار قدرت در غرب و گذار قدرت از غرب به شرق، افزایش بی‌ثباتی، افزایش اهمیت ایدئولوژی، تنوع دامنه تهدیدات، استفاده از قدرت نرم جهت اغراض سیاسی، افزایش نقش بازیگران غیردولتی، سازمان‌های تبهکاری، تروریستی و شورشی، افزایش احتمال استفاده از سلاح‌های شیمیایی، میکروبی، رادیولوژیک و اتمی توسط گروه‌های تروریستی و بالاخره افزایش احتمال وقوع جنگ بر سر منابع غذا و آب از اصلی‌ترین کلان روندها و دغدغه‌های دولت‌ها تا سال ۲۰۴۰ خواهد بود. کلان روندهایی که در سند راهبردی وزارت دفاع آمریکا در سال ۲۰۱۰ تدوین شده بود. این روندها همگی دارای پیش‌ران‌های قوی هستند و بسیاری از آنها هم اکنون واقعیت‌های جاری در نظام بین‌الملل را تشکیل میدهند. نگاهی گذرا به این کلان روندها نشان میدهد منطقه غرب آسیا به شدت با این کلان روندها درگیر است و از تهدیدات زیست محیطی تا تهدیدات امنیتی را در بر دارد. دستور کار کنفرانس «همکاری و شراکت» یا کنفرانس بغداد که با مشارکت همسایگان عراق، مصر، فرانسه و قطر در امان برگزار میشود نیز مبتنی بر کلان روندهای فوق است. فواد حسین رئیس جمهور عراق، هدف از برگزاری کنفرانس دوم بغداد در امان پایتخت اردن را حمایت از عراق عنوان کرده است. او گفته «امنیت غذایی، امنیت دارویی و امنیت انرژی مهمترین چالش‌های امروز عراق هستند که به فراتر از مرزهای عراق باز میگرددند». وزیر امور خارجه عراق، مصر و اردن در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل در ۲۹ شهریور نیز اعلان کردند، استمرار گفتگو میان سه کشور، همکاری و ثبات منطقه، ایجاد شراکت اقتصادی و حفاظت عراق در برابر تهدیدهای خارجی از اهداف نشست کنفرانس بغداد در امان خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران هم به واسطه همسایگی با عراق و هم به دلیل نقش امنیتی ثبات سازی که در منطقه غرب آسیا دارد؛ ظرفیت‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی گسترده‌ای برای «همکاری و شراکت» در عراق دارد. ایران در صادرات مواد غذایی، دارو و انرژی به عراق سهم قابل توجهی دارد. نقش ایران در ثبات منطقه ای، روابط همسایگی با عراق و ظرفیت‌های ایران در صادرات انرژی مزیت نسبی ما را در مقایسه با دیگر شرکت کنندگان کنفرانس تشکیل میدهد. دستور کار دستگاه دیپلماسی ایران نیز حفظ ظرفیت‌های اقتصادی و سیاسی ایران در عراق و توسعه آن‌هاست. گفتگوهای دو جانبه وزیر امور خارجه با سایر شرکت کنندگان در کنفرانس بغداد از دیگر فرصت‌های حضور آقای امیر عبداللہیان با فیصل بن فرحان، وزیر امور خارجه عربستان می‌تواند نقطه عطفی در تحولات آتی منطقه غرب آسیا باشد.

همچنین رفتار سیاست خارجی دولت‌ها فراهم کرده اند که شایسته‌ی توجه و دقت اند. شاید در تحلیل سیاست خارجی بنوان با بکارگیری تحلیل گفتمانی، زاویه توجه به چگونه ساخته شدن معنا و شکل گیری آن درون گفتمان‌ها را یافت. بنابراین اگر بخواهیم گفتمان سیاست خارجی را با پساساختارگرایی تحلیل کنیم می‌یابست جزئیات زمینه‌ی سیاسی و گفتمانی و گرامری خارجی را بدانیم و با افراد و کنش گران انسانی در تصمیم‌گیری سروکار داریم. تحلیل سیاست خارجی برخی کشورهای خاورمیانه کشورها با یکدیگر وجوه هویتی، معنایی و گفتمانی دارند. از جمله روابط میان ایران و سوریه؛ روابط عربستان با کشورهای ایران، مصر، قطر، بحرین، امارات و یمن. تحلیل سیاست خارجی براساس نظریه گفتمان به معنای توجه به عوامل معنایی و گرامری خارجی را شکل گیری سیاست خارجی است. براساس اینکه تصمیم گیران سیاست خارجی یک دولت در چه گفتمانی قرار گرفته باشند و جهان یا یک موضوع خاص را چگونه ببینند، معنایی که به آن موضوع خاص داده میشود، تغییر می‌کند. هر تلقی و برداشتی از واقعیت، شکلی خاص از سیاست و جهت گیری ها را در سیاست خارجی ممکن میکند به عنوان مثال در بحران سوریه تازمانی که این بحران درون مرزهای خاورمیانه جریان داشت صرفا با عنوان «بحران سوریه» برای کشورهای غربی معنا میشد اما بعد از آن که مساله‌ی مهاجرت‌ها از سوریه به سوی غرب مطرح شد و تهدیدهای امنیتی آن مورد توجه تصمیم گیران دولت‌های اروپایی قرار گرفت بحران سوریه به «بحران امنیتی» برای غرب تبدیل گردید و اقدامات برای محدود کردن آن آغاز شد. مثلا رفتار حکومت عراق در دوره ی صدام و ماجراجویی‌های آن با وجود محدودیت های ساختاری نظام بین‌الملل و قدرت محدود آن کشور، مولفه هایی همچون: توجه به تعریف دگرهای مختلف توسط منابع متعدد هویت مسلط، الزام آور بودن هنجارهای ناشی از آن‌ها و واداشتن حکومت عراق به حفظ هویت مسلط و بازتولید آن را می‌توان توضیح داد. دولت سوریه نیز تحت تاثیر گفتمان غرب گرایی سکولار دگرهای هویتی مانند اعراب محافظه کار اسرائیل، عراق یعنی و تا حدی کمتر سنی‌ها و لبنان و اردن برای خود تعریف کرده و بسط به شرایط با این دگرهای هویتی مقابله می‌کند. مخالفت با سیاست دولتهای عربی محافظه کار نظیر عربستان و اردن و مصر در منطقه، رقابت با عراق در شامات، جنگ با اسرائیل برای بازپس گرفتن تپه های اشغالی جولان و سپس روی آوردن به صلح سرد، کشتار سنی‌ها در دهه ی ۱۹۸۰، مداخله نظامی و سیاسی و اطلاعاتی در لبنان و...

شب چلچراغ افروختن در کوی محرومان

ادامه در صفحه ۴

صولت مرتضوی وزیر راه و شهرسازی، بندرپاش وزیر راه و شهرسازی، رضوانی فر رئیس سازمان بورس و وزیر تعاون

مشکل مردم اقتصادی است یا تیم اقتصادی دولت؟

صالح آبادی رئیس بانک مرکزی، محسن رضایی معاون اقتصادی رئیس جمهور، فاطمی امین وزیر صمت

ادامه در صفحه ۳

بررسی‌ها نشان داده که نظریه‌های پساساختارگرا به‌صورت خاص تحلیل گفتمان، با تاکیدی که بر ساخت معنایی واقعیت دارند، در تحلیل سیاست خارجی دولت‌ها به نقش عوامل معنایی، زبانی و گفتمانی توجه می‌کنند. پساساختارگرایی، یکی از ابزارهای تحلیل نقدانه وضعیت پسانتجداد است (Campbell ۲۰۱۳، ۲۳۱). اگر بخواهیم معنای پساساختارگرایی در روابط بین‌الملل را در قالب چند گزاره بیان کنیم می‌توانیم از تحلیل ریچارد دیویات کمک بگیریم که چهار اصل را برای آن برمی‌شمارد: ۱. توجه به روابط قدرت و دانش ۲. به‌کارگیری روش‌هایی مانند شالوده‌شکنی و تبارشناسی ۳. نقد دولت، مرزبندی، خشونت و هویت ۴. بازنگری بنیادین رابطه بین اخلاقی (Burchill & Chapter, ۲۰۰۵) و پساساختارگرایی و تحلیل گفتمان از زاویه‌ی چندوجهی برساخته شدن گفتمان، نقش گفتمان، هویت، برساختن خود و دیگری و همچنین شکل دادن به معنای تحولات بیرونی، به تجزیه و تحلیل سیاست خارجی میپردازد. بررسی‌ها نشان داده که نظریه‌های پساساختارگرا به‌صورت خاص تحلیل گفتمان، با تاکیدی که بر ساخت معنایی واقعیت دارند، در تحلیل سیاست خارجی دولت‌ها به نقش عوامل معنایی، زبانی و گفتمانی توجه می‌کنند؛ لذا چه به لحاظ نظری و چه در توضیح تحولات عملی و عینی خاورمیانه و سیاست خارجی کشورهای این منطقه، در مقایسه با نظریه‌های جریان اصلی روابط بین‌الملل، امکانات بیش‌تری را در اختیار پژوهش‌گران قرار می‌دهند. از این رو در این یادداشت به مبانی و گزاره‌های نظریه‌های پساساختارگراییانه و به‌صورت خاص نظریات گفتمانی، نسبت میان گفتمان و تحلیل سیاست خارجی و امکانات تحلیل گفتمان در توضیح تحولات و سیاست خارجی کشورهای خاورمیانه را بررسی خواهیم کرد که با رویکردهای موجود در مباحث پساساختارگراییانه نظریه‌ی گفتمان و کاربرد آن در تحلیل سیاست خارجی کشورهای خاورمیانه، نظریه‌های گفتمانی چگونه می‌توانند در تحلیل سیاست خارجی کشورهای خاورمیانه تاثیر گذار باشند.

ادامه در صفحه ۳

خودمانی بار رئیس جمهور

آقای رئیسی؛ حمایت می‌کنیم

اما گلایه مندیم!

صفحه ۲

چرا در مورد پول‌های بلو که شده ایران در بانک‌های پکن اطلاع‌رسانی چندانی نمی‌شود؟

فرق چین و کره از نگاه مسئولان!

آلبرت یغزبان:	ایرج ندیمی:	مسعود دانشمند:	فریدون مجلسی:
اگر الان مطرح می‌شود که پول‌های ما در کشورهایی مانند چین و کره بلوکه شده است نشان‌دهنده ضعف دیپلماسی سیاسی و اقتصادی ما است. مگر اینکه جزو قرار داد بین دو کشور باشد	شکل دیگر بلوکه به نوعی گروکشی است که سایر کشورها در کشور ما پروژه می‌گیرند؛ کار را دیر انجام می‌دهند و بخشی از منابع را از خارج وارد کشور می‌کنند	الان چیزی حدود ۴۰ میلیارد دلار از چین طلب داریم که پول نفت‌هایی است که صادر کرده‌ایم و در مقابل آن چینی‌ها می‌گویند باید از آن‌ها جنس ببریم؛ اما دیگر به نظر من بازار ایران گنجایش ندارد	رابطه بازرگانی چین با ایران کمی با رابطه بازرگانی کشورهای دیگر متفاوت است. چین به علت عظمت و قدرتی که در دنیا دارد می‌تواند تا حدودی در برابر تحریم‌های یکجانبه آمریکای مقاومت کند

ادامه در صفحه ۳

تحلیل سیاست خارجی کشور های خاور میانه

بررسی‌ها نشان داده که نظریه‌های پساساختارگرا به‌صورت خاص تحلیل گفتمان، با تاکیدی که بر ساخت معنایی واقعیت دارند، در تحلیل سیاست خارجی دولت‌ها به نقش عوامل معنایی، زبانی و گفتمانی توجه می‌کنند. پساساختارگرایی، یکی از ابزارهای تحلیل نقدانه وضعیت پسانتجداد است (Campbell ۲۰۱۳، ۲۳۱). اگر بخواهیم معنای پساساختارگرایی در روابط بین‌الملل را در قالب چند گزاره بیان کنیم می‌توانیم از تحلیل ریچارد دیویات کمک بگیریم که چهار اصل را برای آن برمی‌شمارد: ۱. توجه به روابط قدرت و دانش ۲. به‌کارگیری روش‌هایی مانند شالوده‌شکنی و تبارشناسی ۳. نقد دولت، مرزبندی، خشونت و هویت ۴. بازنگری بنیادین رابطه بین اخلاقی (Burchill & Chapter, ۲۰۰۵) و پساساختارگرایی و تحلیل گفتمان از زاویه‌ی چندوجهی برساخته شدن گفتمان، نقش گفتمان، هویت، برساختن خود و دیگری و همچنین شکل دادن به معنای تحولات بیرونی، به تجزیه و تحلیل سیاست خارجی میپردازد. بررسی‌ها نشان داده که نظریه‌های پساساختارگرا به‌صورت خاص تحلیل گفتمان، با تاکیدی که بر ساخت معنایی واقعیت دارند، در تحلیل سیاست خارجی دولت‌ها به نقش عوامل معنایی، زبانی و گفتمانی توجه می‌کنند؛ لذا چه به لحاظ نظری و چه در توضیح تحولات عملی و عینی خاورمیانه و سیاست خارجی کشورهای این منطقه، در مقایسه با نظریه‌های جریان اصلی روابط بین‌الملل، امکانات بیش‌تری را در اختیار پژوهش‌گران قرار می‌دهند. از این رو در این یادداشت به مبانی و گزاره‌های نظریه‌های پساساختارگراییانه و به‌صورت خاص نظریات گفتمانی، نسبت میان گفتمان و تحلیل سیاست خارجی و امکانات تحلیل گفتمان در توضیح تحولات و سیاست خارجی کشورهای خاورمیانه، نظریه‌های گفتمانی چگونه می‌توانند در تحلیل سیاست خارجی کشورهای خاورمیانه تاثیر گذار باشند.

همه سازمان‌ها و شرکت‌ها به ارتباط با کیفیت نیاز دارند. محققان و صاحب‌نظران چهار کلید برای یک ارتباط با کیفیت مطرح کرده‌اند: نخستین کلید یک ارتباط با کیفیت، «اعتماد» است. اعتماد در عملکرد دولت و موسسات، در همه سطوح، بسیار مهم و حیاتی است؛ بویژه در فرایند فعالیت‌های روابط عمومی. اگر به موسسه شما اعتمادی وجود نداشته باشد مسلماً اعتباری هم نخواهد داشت. همان‌طور که «برد راولینز» نوشته است: «اعتماد اصلی‌ترین مولفه روابط رضایت‌بخش است. اگر هدف از روابط عمومی برقراری و حفظ روابط با ذی‌نفعان اصلی از طریق ارتباط و سایر تلاش‌ها باشد، روابط عمومی اساسا در تجارت اعتمادسازی است. اعتماد همیشه در عمل موفقیت‌آمیز روابط عمومی بسیار مهم بوده است.» بنا بر این در بحث «اعتماد»، اولین پرسش این است: «دوست‌هستید یا دشمن؟» این اولین سوالی است که مخاطبان شما قبل از برقراری هر گونه ارتباط به دنبال پاسخگویی آن خواهند بود. اگر آن‌ها شما را به عنوان دوست انتخاب کنند، به شما اعتماد خواهند کرد و ارتباط با کیفیت می‌تواند برقرار شود. اگر دشمن باشید یعنی اگر به نظر‌های آن‌ها گوش ندهید، اگر به آن‌ها اهمیت ندهید و اگر در پی تحقق نیازها و خواسته‌های واقعی آن‌ها نباشید نهنتها هیچ اعتمادی بوجود نخواهد آمد بلکه هیچ ارتباط واقعی هم شکل نخواهد گرفت. کلید دوم، «گوش» دادن به نظری‌های عامه مردم به ویژه مخاطبان اصلی است. ارتباط با کیفیت به تعامل یک خیابان دوطرفه است که مسئول ایجاد آن، روابط عمومی است. تولید روابط رضایت‌بخش، محصول نهایی روابط عمومی است که از طریق ارتباطات با کیفیت به دست می‌آید. بدون «شنیدن» و «گوش کردن»، تعاملی شکل نمی‌گیرد. گوش دادن مستلزم آن است که فرضیه‌ها و کلیشه‌ها و برداشت‌های شخصی و خودخواهانه را کنار بگذاریم و واقعا آنچه را گفته می‌شود هم بشنویم و هم گوش کنیم. وقتی واقعا به ایده‌ها، تگرانی‌ها و نظر‌های دیگران و مردم گوش می‌دهیم ارتباطات معنی‌دار حاصل می‌شود. کلید سوم، «همهیت دادن به مردم» است. وقتی به مخاطبان و مردم خود اهمیت نمی‌دهید چگونه ممکن است تعامل شکل بگیرد؟ وقتی مردم ببینند و احساس کنند که شما به‌طور واقعی به آن‌ها اهمیت می‌دهید...

ادامه در صفحه ۴

ادامه در صفحه ۴